

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

Talmud Navigator												
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	קידושין-האשה נקנית מימרא
ז.											[רבא]	הילך מנה והתקדשי לפלוני - מקודשת מדין עבד כנעני, עבד כנעני לאו אף ע"ג דלא קא חסר ולא מידי קא קני נפשיה, האי גברא נמי, אע"ג דלא קא חסר ולא מידי קא קני לה להאי איתתא.
ז.											[רבא]	תן מנה לפלוני ואקדש אני לו - מקודשת מדין שניהם:
ז.												ערב לאו אף ע"ג דלא קא מטי הנאה לידיה קא משעבד נפשיה, האי איתתא נמי, אע"ג דלא קא מטי הנאה לידה קא מקניה נפשה.
ז.												מי דמי? ערב האי דקא קני ליה קא חסר ממנו, האי גברא קא קני לה להאי איתתא ולא קא חסר ולא מידי.
ז.												עבד כנעני יוכיה, דלא קא חסר ממונא וקאי קני נפשיה.
ז.												מי דמי? התם הך דקא מקני קא קני, הכא האי איתתא קא מקניא נפשה ולא קא קניא ולא מידי.
ז.												ערב יוכיה, אע"ג דלא קא מטי הנאה לידיה משעבד נפשיה.
ז.											בעי רבא:	הילך מנה ואקדש אני לך, מהו?
ז.												מר זוטרא משמיה דרב פפא:
ז.											רב אשי למר זוטרא:	אם כן, הוה ליה נכסים שיש להם אחריות נקנין עם נכסים שאין להם אחריות
ז.											ואנן איפכא תנן:	נכסים שאין להם אחריות נקנין עם נכסים שיש להם אחריות - בכסף, בשטר, ובחזקה
ז.											אמר ליה:	מי סברת דאמר ליה אנב? הכא באדם חשוב עסקינו, דבההיא הנאה דקא מקבל מתנה מינה - גמרה ומקניא ליה נפשה.
ז.												איתמר נמי משמיה דרבא: וכן לענין ממנו.
ז.												וצריכא דאי אשמועינן קידושין, משום דהא איתתא ניהא לה בכל דהו, כדריש לקיש
ז.											דאמר ר"ל:	טב למיתב טן דו מלמיתב ארמלו
ז.												אבל ממנו - אימא לא ואי אשמועינן ממנו, משום דאיתיהיב למחילה, אבל קידושין - אימא לא, צריכא.
ז.											רבא:	התקדשי לי לחציי - מקודשת, חצייך מקודשת לי - אינה מקודשת.
ז.											אביי לרבא:	מאי שנא חצייך מקודשת לי דאינה מקודשת? אשה אמר רחמנא - ולא חצי אשה, ה"נ איש אמר רחמנא - ולא חצי איש
ז.											א"ל: [רבא]	הכי השתא, התם איתתא לבי תרי לא חזיא, אלא גברא מי לא חזי לבי תרי? וה"ק לה, דאי בעינא למינסב אחריתי נסיבנא.
ז.											מר זוטרא בריה דרב מרי לרבינא:	וניפשטו לה קידושי בכולה
ז.												האומר רגלה של זו עולה - תהא כולה עולה?
ז.												ואפי' למ"ד אין כולה עולה, ה"מ היכא דמקדיש דבר שאין הנשמה תלויה בו, אבל מקדיש דבר שהנשמה תלויה בו - הויא כולה עולה
ז.												מי דמי? התם בהמה, הכא דעת אחרת הא לא דמיא אלא להא דאמר רבי יוחנן:
ז.											[רבי יוחנן]	בהמה של שני שותפין, הקדיש חציה וחזר ולקחה והקדישה - קדושה ואינה קריבה, ועושה תמורה, ותמורתה כיוצא בה.
ז.												שמע מינה תלת: ש"מ בעלי חיים נדחים, וש"מ דחוי מעיקרא הוי דחוי, וש"מ יש דחוי בדמים.
ז:											בעי רבא:	חצייך בחצי פרוטה וחצייך בחצי פרוטה, מהו?
ז:												כיון דאמר לה חצי פרוטה - פסקה, או דילמא מונה והולך הוא?
ז:												אם תימצי לומר מונה והולך הוא, חצייך בפרוטה וחצייך בפרוטה, מהו?
ז:												כיון דאמר לה בפרוטה ופרוטה - פסקה למילתיה, או דילמא כל ביומיה מונה והולך הוא?
ז:												את"ל כל ביומיה מונה והולך הוא, חצייך בפרוטה היום וחצייך בפרוטה למחר, מהו?

disputants-חולקים ♦ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	קידושין-האשה נקנית מימרא										
כיון דאמר לה למחר - פסקה, או דילמא הכי קאמר לה: קדושין מתחלו מהאידנא, ומגמר לא ניגמרו עד למחר?								^			ז:
שני חציין בפרוטה, מהו?								^		◇	ז:
הכא ודאי בחד זימנא קאמר לה, או דילמא אין אשה מתקדשת לחצאין כלל?								^			ז:
תיקו.							!			◇	ז:
שתי בנותיך לשני בני בפרוטה, מהו?	בעי רבא:								^	◇	ז:
בתר נותן ומקבל אולין והאיכא ממונא, או דילמא בתר דידהו אולין והא ליכא?									^		ז:
תיקו.								!		◇	ז:
בתך ופרתך בפרוטה, מהו?	בעי רב פפא:								^	◇	ז:
מי אמרין בתך בחצי פרוטה ופרתך בחצי פרוטה, או דילמא בתך בפרוטה ופרתך במשיכה?									^		ז:
תיקו.								!		◇	ז:
בתך וקרקעך בפרוטה, מהו?	בעי רב אשי:								^	◇	ז:
בתך בחצי פרוטה וקרקעך בחצי פרוטה, או דילמא בתך בפרוטה וקרקעך בחזקה?									^		ז:
תיקו.								!		◇	ז:
ההוא גברא דאקדיש בשיראי, רבה אמר: לא צריכי שומא	[רבה]								♦	■	ז:
צריכי שומא.	רב יוסף:								♦	■	ז:
אי דאמר לה בכל דהו - כולי עלמא לא פליגי דלא צריכי שומא, אי דאמר לה חמשין ולא שוו חמשין - הא לא שוו									■		ז:
כי פליגי - דאמר חמשין ושוו חמשין, רבה אמר: לא צריכי שומא, דהא שוו חמשין	[רבה]								♦	■	ז:
צריכי שומא, כיון דאיתתא לא בקיאה בשומא לא סמכה דעתה.	רב יוסף:								♦	■	ז:
איכא דאמרי: בכל דהו נמי פליגי									■		ז:
שוה כסף הרי הוא ככסף, מה כסף דקיץ, אף שוה כסף נמי דקיץ.	רב יוסף:								■	◇	ז: